

Rózsahegy Kálmán, színész, a Nemzeti Színház örökös tagja, sz. 1873-ban, Endrődön. (Nevelőatyja Rózsahegyi Ödön, színész volt, sz. 1854-ben, Nagyszalontán, megh. 1900. márc. 26-án, Budapesten. Anyja megh. 1926. jún. 21-én, Budapesten, 91 éves korában.) Színészakadémiát látogatott, majd 1892. ápr. 16-án Dobó Sándor társulatánál lépett színpadra, onnan Debrecenbe, majd Kolozsvárra megy. 1898. aug. 24-én fellép a Magyar Színházban, mint az intézet szerződött tagja, az »Aranylakodalom« Mikulák szerepében. Sikerei révén nemsokára a Nemzeti Színházhoz hívták meg, ahová 1900. nov. 2-án szerződött le és első ízben 1901. jan. 18-án mutatkozott be Bródy Sándor »Hóféherke« c. játékában, a kis tiszteletes szerepében. Ez év ápr. 6-án elnyeri a Farkas—Ratkó-díjat, majd jún. 22-én elbúcsúzik Kolozsvárról, a »Gyimesi vadvirág« Marci szerepében. 1903. szept. 7-én házasságra lép Hevesi Angélával, Hevesi József szerkesztő leányával. E házasságból született László fia, aki ügyestollú újságíró, és Marica leánya, aki egy ideig a Nemzeti Színház művésznője volt. 1923. április 21-én kinevezték a Nemzeti Színház örökös tagjává. 1925 október havában Endrőd község képviselőtestülete díszpolgárrá választotta. 1926. febr. 26-án megülte Nemzeti Színházi tagsága 25 éves jubileumát; ez évtől Newyorkban vendégszerepelt. Saját színiiskolát igazgat és elismert neve van a színészképzés terén. 1926. febr. 16-án kormányzói elismerésben részesült és egyúttal megkapta a polgári érdemkereszt (Signum Laudis) harmadik osztályát, abból az alkalomból, hogy 25 esztendő telt el a Nemzeti Színház kötelékében.

Rózsahegy a legjobb magyar paraszt-színész, mint a »Bor« Baracs Matyija országos hírre tett szert. De nemcsak a surbankó legény alakjában aratott dicsőséget; az öreg-típus jellemzésében is kiválót produkál. Főbb szerepei: Laci (Sárga csikó), Sírásó (Hamlet), Gonosz Pista, Madarász, Rip van Winkle, Gyuri (Tündérlak), Blinkibill (Newyork szépe), Brazovics (Aranyember), Borly Gáspár (A vén gazember), Baracs Matyi és Imre (A bor), Baczur Gazsi (A peleskei nótárius), Szellemfi (Lilliomfi), Gida (Gyurkovic

lányok), Cox (Cox és Box), Zuboly (Szentivánéji álom), Dandin György, Bolond (Lear király), Tiborc, Juhász (Uri divat), Matyi (Matyólakodalom), Csoma Bálint (Cifra nyomorúság), Ladányi Miska (Te csak pipálj, Ladányi), Zsiga (Cigány), Tanító (Süt a nap), Angyal (Zenebohócok), Pry Pál, Lajos bácsi (Nem élhetek muzsikaszó nélkül), Harlington (Fruska), stb.

Rózsahegy Kálmánné Hevesi Angéla írt egy színművet »Az ideál« c. alatt, bemutatta a Nemzeti Színház, 1909. ápr. 7-én.

Rózsahegy színészet. Rózsahegy (Liptó m.) 1887. telén Bánfalvi Béla társulata járt. 1903-ban Szabadhegyi Aladár, 1905-ben dr. Farkas Ferenc, 1910. szept. havában Szabados László itt az igazgató. Ekkor tagok voltak: Szabadosné V. Gizi, Hikisch Kató, Ungvári Miklós, Korda Sándor, Sugár Gyula, Perényi Sári, Mészáros Aranka, Nyárai Rezső, Jeszenszky Dezső. 1911. okt. havában Kövessy Albert játszott itt, aki 1914. márc. havában és 1916. ápr. havában is itt működött.

Rózsássy Agnes Ibolya, színésznő, sz. 1904. máj. 21-én, Budapesten. Felsőkereskedelmi iskolát végzett, majd utána beiratkozott a Rákosi-féle színésziskolába. Mint fiatal komika került a színpadra, ahol igen szép sikerei voltak. Szeged, Nyíregyháza, Kaposvár voltak főbb állomáshelyei. 1930-ban a Bethlen-téri Színpad tagja.

Rózsavölgyi Márk, zeneszerző, sz. 1778-ban, Balassagyarmaton, szegény szülöktől. A kereskedelmi pályára lépett és 1806-ban Pesten telepedett le. Szabad óráit a zenének szentelte és nemsokára, mint hegedűművész ismertté tette nevét széles hazában. Többször volt karmester, 1813-ban, midőn a háza leégett, kéziratái is elpusztultak. 1837-ben a Nemzeti Színházhoz szerződötték, de egy év múlva elvesztette állását és szegényen halt meg, 1848. jan. 23-án, Pesten. Halálát Petőfi szép versben örökítette meg, melynek befejező sorai ezek: